

Hvad er djihad/jihad?

Jihad er et arabisk ord, der betyder at stræbe efter et bestemt mål. I den hellige Koran, når Allah (Gud) opfordrer folk til at deltage i jihad refererer dette til en ædel sag. Denne jihad kan udføres på mange måder - som alle søger at etablere og fremme fred i samfundet:

Kampen for selv-reformation: Dette anses for den største jihad, eftersom det er kampen mod vores egoistiske fristelser - så som grådighed, begær og andre verdslige lyster. Det kræver, at vi bliver mere selv-disciplinerede, så vi er i stand til at udføre moralsk kontrol over vores tanker og handlinger.

Muslimers pligt til at overbringe islams sande budskab til andre: Den hellige Koran understreger, at denne form for jihad skal udføres med visdom, tolerance og respekt for andre og deres overbevisninger, og forbyder brug af tvang eller magt. Det sidste udtrykkes meget klart i Koran-verset:

"Der må ikke være tvang i religionen, thi sandheden er visselig let at skelne fra løgneren." (2:257)

At give af sin ejendom til at hjælpe de nødlidende: At hjælpe folk i nød, uden hensyn til deres hudfarve, religion eller race, er en form for jihad, som ikke blot er med til at lindre lidelserne for menneskeheden, men også etablerer social fred og harmoni mellem de rige og de fattige.

Den defensive kamp-handling: Den hellige Koran har gjort det klart, at denne form for jihad (som er en jihad af lavere orden) kun kan finde sted under visse omstændigheder. Disse forhold er beskrevet i det følgende vers i Koranen:

"Tilladelse (til at kæmpe) gives dem, mod hvem der kæmpes, fordi de har lidt uret. Og Allah er visselig Mægtig til at hjælpe dem. (Tilladelse gives) dem, der er blevet drevet ud af deres hjem med urette, kun fordi de sagde: Vor Herre er Allah (alene). Og hvis Allah ikke drev visse mennesker tilbage ved hjælp af andre mennesker [d.v.s. ved krig], så ville visselig klostre og kirker og synagoger og moskéer, hvori Allahs navn ihukommers meget, være blevet revet ned." (22:40-41)

Fra dette er det klart, at muslimer kun kan gribe til våben i selvforsvar, hvis de har været udsat for undertrykkelse, står over for en trussel mod deres liv og er blevet drevet ud af deres hjem, blot fordi de udøver deres religion.

Faktisk ifølge islam, hvis muslimerne bliver forfulgt, fordi de udøver deres religion, så skal de først forlade det sted, hvor de bliver undertrykt, og søge et nyt opholdssted. Hvis undertrykkeren fortsat truer deres liv og fortsætter med at angribe dem for at forhindre dem i at udøve deres religion, har muslimer så fået ret til at gribe til våben i selvforsvar.

Det er vigtigt at bemærke, at kampen kun kan være defensiv og ikke en offensiv en. Dette er bekræftet i den hellige Koran som siger:

"Og kæmp for Allahs sag mod dem, som bekæmper jer, men vær ikke angribere, thi Allah elsker ikke angribere." (2:191)

Skulle behovet for en defensiv kamp opstå, så giver islam også muslimer klare instrukser om, hvad der kan og ikke kan gøres, f.eks civile der ikke kæmper mod muslimer, må ikke angribes. Ejendom, såsom afgrøder eller andre kilder til mad og vand, hospitaler, børnehjem, steder til tilbedelse (af alle religioner) må ikke blive ødelagt, og kvinder, børn, gamle og de handicappede skal forblive uberørte. Dette er det eksempel profeten Muhammad og hans tidlige tilhængere har efterladt os. Således er det meget klart, at formålet med en sådan kamp er at genoprette fred og ikke at fremme aggression.

Grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed har yderligere slået fast, at de tider er forbi, hvor islam blev angrebet med sværd og fysiske kamphandlinger, og måtte forsvare sig på tilsvarende vis for at sikre sin ret til at eksistere. I disse tider er angrebene rettet mod islam verbalt og i form af bøger og anden propaganda, som forsøger at nedværdige Koranen og profeten Muhammad, og til tider også Gud. Da islam kræver, at ethvert forsvar kun må føres med de samme midler, som islam angribes med, er disse tiders påkrævede jihad i form af intellektuelle og fredelige modsvar til denne propaganda, og at oplyse folk om islams sande lære. Dette var den jihad, som menighedens grundlægger praktiserede hele sit liv, og ønskede fra sin menighed og muslimerne generelt. Han kaldte den for 'pennens jihad'.

Jihad i alle dens former er derfor et middel til at fremme fred, både i os selv og i vores samfund. Enhver handling der ikke fremmer fred, kan derfor ikke betegnes som jihad.